

Dokud mlčím

Romano Guardini

„Dokud mlčím jsem pánem toho, co v sobě nosím. Vyřknu-li však slovo, pak je dávám z toho, co je pro mne výlučné, do dosahu druhého. Vydávám je ven a tím do nebezpečí. /.../ Slovo má tělo jako člověk: obraz ze zvuku a hlasu. Má ducha, opět jako člověk: smysl, jež zjevuje ve slyšitelném. A jako člověk má i srdce: chvění mysli, již naplňuje. Slovo je sám člověk; jeho nejjemnější, nejživější projev. Slovo je více než pouhé sdělení; je moc, podstata, tvar.“

R. Guardini: *Růženec naší milé Paní*, Křesťanská akademie Řím 1981.